

פרשת וישלח

ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה (לד, גיג)

הנה לעיל, על הפסוק "ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר" (כד, נ), כתב רש"י שלבן "רשע היה וקפץ להשיב לפני אביו". היתה זו חוצפה מצד לבן להעז לדבר לפני אביו. ואילו כאן, יושבים בני יעקב עם יעקב אביהם, והם עונים את התשובה לשכם וחמור בנו, ועל זה רש"י אינו אומר דבר...

באר המגיד מדובנא: כשהולכים בדרך הישר - כאן יש לתת לאב לצעוד בראש ולא להקדימו, אבל כשהולכים בדרך מלאה מהמורות, בורות ופחתים, שם הכבוד הוא ללכת בראש, ולתת לאבא ללכת מאחור בדרך הכבושה. בשיחה של לבן ובתואל עם אליעזר, ההליכה היתה בדרך הישרה, דברו דברים כהווייתם, ולכן כשקפץ לבן והשיב לפני אביו - היתה בכך חוצפה ורשעות. לא כן בענינו, כשבאו האחים לענות אותם "במרמה", בדרך חתתים - אמרו דבר אחד והתכוונו אחרת, במקרה זה יותר טוב שלא האב יאמר את הדברים כי אם בניו.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א